

OBSAH.

	Strana
Úvod	1— 5
Oddělení I.	5—19
<p>Původ pánů z Lobkovic (5). Bohuslavovo mládí a vychování (6). Jeho ka- lišnictví a osiřelost (7). Bohuslav poslán na učení do Itálie (8). Jeho studia v Bononii (9) Přítel Schott (10). Prvotiny básnické obou přátel (11). Geiler z Kaisersberka (12). Petr z Rožmberka v Bononii (13). Učitelé Bononští. Odchod studentů za příčinou moru (14). Návrat Bohuslavův a Schottův do Bononie. Schott doktorem práv. Odchod obou přátel do Ferrary. Nabyli- li Bohuslav hodnosti doktorské (15). Nová přátelství ve Ferrare. Bratří Adel- mannové a Oldřich z Friendsberka. Bohuslav chce se oddati životu kontem- plativnímu (16). Jeho nemoc. Schott kanovníkem v Štrasburku (17). Bohuslav vrací se domů. Italští humanisté ve spisech jeho uvedení. Báseň jeho „De propriis Germanorum inventis“ a jiné básně doby této (18).</p>	
Oddělení II.	19—37
<p>Bohuslav proboštem Vyšehradským (19). Poměry politické a náboženské v Čechách (20). Bohuslavova návštěva v Štrasburku (21). Jeho Oratio ad Argentineses pro Petro Schotto. Čtyři čeští mistři na universitě Lipské (22). Martin Pollich z Mellerstattu. Konrad Celtes plagiátor a jeho neúspěch v Lipsku (23). M. Konrad Wimpina. M. Jan Honorius Loketský. Bohu- slavova bojovnost a idylla hospodaření venkovského (24). Různice na Hasi- štejně Oldřich z Friendsberka biskupem v Tridentě (25). Bohuslavova studia historická. Jeho první služba dvorská (26). Kristian Pedík z Kamenice a kancléř Šelnberk (27). Bohuslavův spisek o poloze Prahy a mravech oby- vatelstva (28). Jeho dočasná umírněnost náboženská a noví přátelé Pražští. M. Viktorin ze Všehrd (29). Humanistický kroužek Pražský, jeho členové a zábavy (30). Bohuslavova satira o mravech českých (32). Bohuslav opouští dvůr a chystá se na cestu východní (36). Smrt krále Matiaše (37).</p>	
Oddělení III.	38—53
<p>Vypsání Bohuslavovy cesty východní (38). Vladislav povolán za krále do Uher (41). Změny v královské kanceláři. Jan Šlechta ze Všehrd. Konrad Celtes v Praze a útěk jeho do Normberka (42). Bohuslav žádán za biskupa v Olomouci a přímluva biskupa Tridentského za jeho potvrzení v Římě (43). Smrt Petra Schotta (44) Viktorin vítá Bohuslava z cest a podporuje jeho kandidaturu (45). Trpné chování Bohuslavovo v té příčině. Bohuslavova poetická epistola o dějinách českých (46). Nejstarší tisk básní jeho. Bohuslav zvolen kapitolou Olomouckou za biskupa (48). Důtklivá ale marná přímluva pánů moravských za něho u papeže. Památná roztržka s Viktorinem (50).</p>	

Oddělení IV. 54— 72

Nový směr humanismu v Čechách (54). Český Ezop. Viktorinův obrat k písemnictví národnímu (55) Jeho překlad knihy sv. Jana Zlatoustého a památná k němu předmluva (56). Bohuslavův spis „de miseria humana“ a nepříznivý Viktorinův o něm posudek (58). „Znášeč“ Jan z Pibry (59). Stanislav Turzo biskupem v Olomouci (60). Ladislav z Boskovic (61). Viktorin propuštěn z úřadu místopísařského při deskách (62). Pamětní list Bohuslavův ku králi o vyzdvižení stavu duchovního a osazení stolice arcibiskupské (63). Dr. Augustin Käsenbrod a počátky společnosti Dunajské (64). Episodia členů společnosti té na počest příchodu Celtisova do Vídně (68). Řehoř Hrubý z Jelení a prvotiny činnosti jeho překladatelské (69).

Oddělení V. 72— 83

Rodopisná báje o italském původu Rožmberků (72). „Rosa Rosensis“ Jakuba Cantera z Groningen (74). Bohuslavův traktát o povinnostech dobrého hejtmana, přeložený od Řehoře Hrubého z Jelení (76). Bohuslavův život domácí a zábavy na Hasištejně (78). Jeho milá Carlota a Jindřich z Olšan, neblomný utrakvista (81).

Oddělení VI. 84—100

Jeronym Balbus ve Vídni (84). Šlechtovo vydání básní Jana Pannonského. Bohuslavova jízda do Uher a návrat přes Vídeň (85). Téhož báseň o společné výpravě proti Turkům (87). Viktorinovo velké dílo právnické a překlady dvou spisů Cyprianových (89). Hrubého překlad Petrarkových knih o lékařství proti štěstí a neštěstí (91). Balbus humanistickým učitelem v Praze a hovory v přátelském jeho kroužku. Jeho pochvalná báseň o Čechách a pokárání Bohuslava v ní (93). Odpověď tohoto a liché nařčení Balba (95). Bohuslav kandidatem koadjutorství Vratislavského (98). Šlechtův „Mikrokosmus“ a Bohuslavova kritika díla toho (99).

Oddělení VII. 100—114

Noví scholarové čeští v Bononii (101). Oldřich z Rožmberka. Martin z Krumlova. Jan z Kunovic. Racek Doubravský a jeho listář (102). Proboštové Jan z Wartenberka a Krištof z Weitmile (103). Beroaldova přízeň k studentům českým. Rackovo sebevědomí a chvalořeč jeho o Bohuslavovi (105). Jeho „libellus de componendis epistolis“ v trojím vydání (106). Jeho „Vlasta“ (107). Valentin z Meziříčí (109). Bohuslav chystá se na druhou službu dvorskou. Jeho zapletení ve spor dvou professorů Lipských (110). Bohuslav starostou učené společnosti Wittenberské (111). Dra Augustina útoky na Jednotu Bratrskou vůbec a na lékaře Jana Černého zvláště (112).

Oddělení VIII. 114—128

Kterak se měl k humanistům král Vladislav (115). Bohuslav dvořanem v Budíně a jeho zábavy (116). „Idylla Budínská“ (118). Brzký návrat ode dvora (120). Jan Sturnus a jeho žáci na Hasištejně. Poslední Bohuslavova bludička a život mezi knihami (121). Pibrovy nové machinace (123). Bohuslavův spis „de avaritia“ a zlomek „de felicitate“. Invektiva (Viktorinova?) na Bohuslava (124). Collegium poetarum et mathematicorum ve Vídni (125). Celtisova Rhapsodie a potupa Čechů v ní (126). Čeští členové kolleje básnické. Humanistická družina Maierhovova v Olomouci (127).

Oddělení IX. 128—148

Nenáhlé vnikání humanismu na universitu Pražskou a jeho překážky (129). Počin M. Řehoře Pražského. M. Jakub ze Stříbra, přítel Celtisův. Soukromá škola Balbova (130). Neumělé pokusy stilistické děkanů artistických. Žalostný stav university a příčiny jeho (132). Snahy Řehoře Hrubého o nápravu. M. Václav Písecký a jeho listář (133). Přímluvy a domluvy Šlech-

tovy (134). Matěj Korambus (136). Písecký vzdává se děkanství a odchází na studie do Itálie. Pokusy vnější o nápravu university (137). Písecký v Padově a Bononii (138). Jeho „Hádání“ a útoky na odpůrce humanismu v Praze (139). Smrt Píseckého (142). Jeho překlad Isokrata (143). Jiné pohromy university Pražské (144). Mikuláš Konáč a Jan Moravus (145). Překlady Lukianových hovorů, Eneášovy kroniky a jiných spisů (146).

Oddělení X. 149—163

Poslední leta Bohuslavovy pouti pozemské (149). Jeho vřelé ale neosobní účastenství při událostech současných. Narození královice Ludvíka a smrt královny Anny (150). Elegia consolatoria ad Vladislaum regem. Vytištění této básně a tři jiných spisů Bohuslavových příčiněním Sturnovým (152). Nové útoky dra Augustina na Bratří. Bohuslavovo nepřátelství naproti Praze (153). Neutěšený stav svatě římské říše a politická krátkozrakost Bohuslavova (154). Kvalita humanismu a nezdolný jeho pessimismus (156). Bohuslavova smrt (157). Jeho povaha (158). Ráz a cena jeho spisů, zvláště básnických (159). Jeho znalost řečtiny (160). Jeho bibliotheka (161).

Oddělení XI. 163—179

Řehoř Hrubý z Jelení (163). Jeho péče o dobro obecné a o vzdělání syna Sigmunda (164). Jeho veskrz ušlechtilá povaha (165). Rukopisy jeho děl a činnost překladatelská (166). Překlad Pontanova spisu o statečnosti a významná k němu předmluva (167). Sborník překladů menší a jeho obsah (168). Rozbor velkého sborníku Řehořova a jeho věnování pánům Staroměstským (169). Jeho překlad životů otců sv. Egyptských a zvláštní předmluva k němu (177). Nesprávně jemu připsané překlady tří kusů Petrarkových (178).

Oddělení XII. 179—193

Dr. Augustin a zlatý jeho pohár (179). Eckův Panegyricus (180). Augustinovi přátelé Vídenští (182). Jeho „Catalogus episcoporum Olomucensium“ a „Antilogion Guarini et Poggii“. Biskupové Jan Vratislavský a Stanislav Olomoucký, mecenáši humanistů (183). Augustinova knihovna. Jeho smrt (184). Sturnovy básně, jeho odchod z Čech a další osudy (185). Sigmund z Lobkovic a jeho básně. Jan Dubravius a prvotiny jeho spisovatelské (186). Šlechtovy styky s Erasmem Roterodamským a ztracený jeho Mikrokosmus (187). Smrt Šlechtova, Viktorinova a Valentina Meziříčského (188). Balbovy úspěchy v Uhrách (189). Rackovy další praktiky humanistické, právnické a úřednické (190). Závěrek (191).

Rejstřík jmenný 194—204

